

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף פ"ו ע"ב

תקונא חמשינ • תקונא חד וחמשינ

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

דַּאֲתַחְבֵּר ו' בָּה', לָא צָרִיךְ לְנַחֲתָא מְזוּנָא לָהּ עַל יְדֵי שְׁלִיחָא בְּעֵלְמָא, אֱלָא עַל יְדִיהָ, וְכַד נִפְיֵיק בָּהּ, אֶסְתַּלֵּק עַד אֵין סוּף דְּאִיהוּ א', מְזוּנָא דִּילָהּ לֹא בְּזִכּוּתָא תִּלְיָא מְלֵתָא, וְלֹא בְּחַיִּים דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא, וְלֹא בְּכַנֵּי דְּאִינוּן נֶצַח וְהוּד, אֱלָא בְּמִזְלָא תִּלְיָא מְלֵתָא, וְכַד נְחִיתַת מֵאַתְרָהָא וְנִחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדִיִּירָא עֲמָהּ, אֲתַמַּר בֵּיהּ וּבְכִנְהָא אֵין מִזְל לְיִשְׂרָאֵל, אֱלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רָכִיב עַל כְּרוֹ"ב דְּאִיהוּ מִטְטְרוֹ"ן וְאִיהוּ כְּרוֹ"ה, וּמִתְפָּרְנֶסֶת עַל יְדִיהָ, דְּאִיהוּ עֶבֶד עוֹלָם עֶבֶד דִּילָהּ, וּבְהָהוּא זְמָנָא אִיהִי אֲתַפְּרָנֶסֶת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, וְכָל דָּא כְּפֻם עוֹבְדִיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל הָכִי אֲתַפְּרָנֶסֶת.

תרגום לעברית

וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוּתָא, בְּזִמְנָא שְׁמֵרְחֵק בְּעֵלָה מִמֶּנָּה, לְפַעְמִים מִתְפָּרְנֶסֶת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאֲבוֹת, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאֲמָא, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאָבָא, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הַבָּנִים, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק, וְהַכֹּל נוֹתֵן בְּעֵלָה שְׁהוּא ו', הוּא בֵּין אָבָא וְאִמָּא בֵּין י"ה, וּכְשֶׁהוּא בֵּין הָאָב וְהָאֵם, הוּא מוֹרִיד לָהּ פְּרִנְסָתָהּ עַל יְדֵי הָאָב וְהָאֵם, וּכְשֶׁיּוֹרֵד בֵּין שְׁתֵּי הַזְּרוּעוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם שְׁשָׁה פְּרָקִים, מוֹרִיד לָהּ פְּרִנְסָה בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, וּכְשֶׁמּוֹרִיד בְּגוֹף שְׁהוּא יַעֲקֹב, מוֹרִיד לָהּ מְזוּן עַל יְדֵי, וּכְשֶׁמּוֹרִיד בְּשְׁתֵּי הַשּׁוֹקִים, שְׁהֵם שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, שֵׁישׁ בָּהֶם שְׁשָׁה פְּרָקִים, מוֹרִיד לָהּ מְזוּן עַל יְדֵם, וּכְשֶׁמּוֹרִיד לָהּ בְּצַדִּיק, מוֹרִיד לָהּ

מזון על ידו, וכשמוֹרִיד בָּהּ, כְּשֶׁמֶתַחֲבֵר ו' בָּהּ', לא צָרִיךְ לְהוֹרִיד לָהּ מִזֶּן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ
בְּעוֹלָם אֲלָא עַל יְדוֹ, וּכְשִׁיּוֹצֵא בָּהּ, מִתְּעַלָּה עַד אֵין סוֹף שֶׁהוּא א'. מִזֶּנָּה לֹא בִּזְכוּת
הַדָּבָר תְּלוּי, וְלֹא בְּחַיִּים שֶׁהֵם הָאֵב וְהָאֵם, וְלֹא בְּבָנִים, שֶׁהֵם נִצָּח וְהוּד, אֲלָא הַדָּבָר תְּלוּי
בְּמִזָּל, וּכְשִׁיּוֹרְדֵת מִמְּקוֹמָהּ וְיוֹרֵד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹר עֲמָה, נֶאֱמַר בָּהּ וְעַל בְּנֵיהָ, אֵין
מִזָּל לְיִשְׂרָאֵל, אֲלָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹכֵב עַל כְּרוֹ'ב, שֶׁהוּא מִטְטְרוֹ'ן, וְהוּא כְּרוֹ'ה, וּמִתְּפַרְנֶסֶת עַל יְדֵי
שְׁלִיחַ, וְכָל זֶה כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּי מִתְּפַרְנֶסֶת.

טקסט התיקונים

זִכְאָה אִיהוּ מָאן דְּסָלִיק לָהּ לְאַתְרָהּ, וּלְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְרֵיהּ, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה
יט א) (הנה יהו' ה רוכב על עב קל), הִנֵּה יְהוֹ'ה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ (שם כו כא), אָמַר לִיה
רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא, וְכִי יָכוֹל בַּר נַשׁ לְאַחְזָרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְרֵיהּ, אָמַר לִיה אֵין,
כְּמָה דְּאַשְׁכַּחְנָא בְּדוּד דְּאָמַר (תהלים קלב ד) אִם אֶתֶּן שָׁנָת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תִּנּוּמָה עַד
אֶמְצָא מְקוֹם לִיהוֹ'ה כו', בְּהָהּ זִמְנָא דְּבַר נַשׁ אַחְזָר לִיה לְאַתְרֵיהּ, מַה כְּתִיב בֵּיה
מִמְּקוֹמוֹ יִפֹּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, וּבְמֵאֵי חֲזָרִין לִיה לְאַתְרֵיהּ, אֲלָא בְּשְׁלִימוֹ דְּתִקּוּנָא דְּתִקְיָנו
בְּצִלּוֹתָא, וְאוֹכַח דְּבִתֵּר דְּאָמַר מִמְּקוֹמוֹ יִפֹּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ, אָמַר הַמִּיּוֹדִים אֶת שְׁמוֹ עָרַב
וּבִקֵּר תָּמִיד בְּכָל יוֹם אוֹמְרִים פְּעַמִּים, וְאֵינוֹן ה' ה', דְּצָרִיךְ לְאַחְזָרָא י' לְגַבִּי ה' דְּאִיהוּ
מְקוֹם דְּלַעֲיָלָא, וּלְאַחְזָרָא ו' לְגַבִּי ה' דְּאִיהִי מְקוֹם דְּלִתְתָּא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אוֹמֵי דְּלֹא יַחְזִיר לָהּ דְּלַעֲיָלָא, עַד דִּי־יַחְזִיר לָהּ דְּלִתְתָּא, וְרָזָא דְּמִלָּה לֹא אַבָּא בְּעִיר וְגוֹמֵר
(הושע יא ט) וְהָא אוֹקְמוּהָ.

אשרי מי שמעלה אותה למקומה ואת הקדוש ברוך הוא למקומו, שנאמר בו (הנה יהו"ה רכב על עב קל) הנה יהו"ה יצא ממקומו. אמר לו רבי אלעזר: אבא, וכי יכול אדם להחזיר את הקדוש ברוך הוא למקומו? אמר לו: כן, כמו שמצאנו בדוד שאמר, אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה כו'. באותו זמן שאדם מחזיר אותו למקומו, מה כתוב בו? ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, ובמה מחזירים אותו למקומו? אלא בשלמות התקון שתקנו בתפלה, ומוכיח, שאחר שאמר ממקומו יפן ברחמיו לעמו, אמר, המיחדים את שמו ערב ובקר תמיד בכל יום אומרים פעמים, והם ה"ה, שצריך להחזיר י' לה', שהוא המקום שלמעלה, ולהחזיר ו' לה', שהיא מקום שלמטה, משום שהקדוש ברוך הוא נשבע שלא יחזיר את ה' שלמעלה עד שיחזיר את ה' שלמטה, וסוד הדבר - לא אבא בעיר וגומר, והרי פרשוה.

טקסט התיקונים

◆ תקונא חד וחמשין ◆

בראשית ברא אלהי"ם את השמים ואת הארץ, מאי את, אלא הכי אוקמוה קדמאין, כל אתין לרבויא, ודא א'ת אורייתא כלילא מא' ועד ת', דבה אתבריאו שמיא וארעא, ועוד את השמים, שמים דא קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים, ואת בת זוגיה עמיה, ואת דא צדיק ובת זוגיה, הארץ מאנא דכלהו לאפקא בה זרעין ואבין, ורזא דמלה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגומר (בראשית ב ה).

תקון אחד וחמשים, בראשית ברא אלהי'ם את השמים ואת הארץ, מה זה את? אלא כן פרשוה הקדמונים, כל האתים הם לרבו, וא' ת' הזו התורה כלולה מא' עד ת', שבה נבראו שמים וארץ. ועוד את השמים, שמים זה הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב ואתה תשמע השמים, ואת בת זוגו עמו, ואת - זה צדיק ובת זוגו, הארץ - הכלי של כלם להוציא בה זרעים ופרות, וסוד הדבר - וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגומר.

טקסט התיקונים

אמר רבי שמעון ברי, רזא עלאה הקא, אף על גב דכלא אתברי ואתקן בשמא דיהו"ה, דאינון את השמים, ורזא דמלה י'ה בשמים, ו'ה בארץ, הדא הוא דכתיב (תהלים צו יא) 'שמחו ה' שמים ו'תגל ה' ארץ, עם כל דא דכלא אתקן בד' אתוון, לא נחית נביעו מלעילא על זרעין ואיבין דאינון שיח השדה דאיהו צדיק, ועשב השדה דאיהו עמודא דאמצעיתא, ולמה בגין דאדם אין, דאיהו יו"ד ה'א וא'ו ה'א לעבוד את האדמה.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון: בני, סוד עליון יש כאן, אף על גב שהכל נברא ונתקן בשם של יהו"ה, שהם את השמים, וסוד הדבר - י'ה בשמים, ו'ה בארץ. זהו שכתוב 'שמחו ה' שמים ו'תגל ה' ארץ. עם כל זה שהכל נתקן בארבע אותיות, אין יורדת נביעה מלמעלה על הזרעים והפרות שהם שיח השדה שהוא צדיק, ועשב השדה שהוא העמוד האמצעי, ולמה? משום שאדם אין, שהוא יו"ד ה'א וא'ו ה'א, לעבד את האדמה.

טקסט התיקונים

אמר ליה רבי אלעזר אבא, שיח מנא לן דאיהו צדיק, אמר ליה ברי ביה תשכח ח'י ש', איהו כליל תלת עדרי צאן, דאינון שרשא דאילנא, ודא חי עלמין, דאיהו אות בצבא דיליה, צבאו'ת איהו עמהון, כליל תלת דרגין לקבל תלת ענפין דש'.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, השיח, מנין לנו שהוא צדיק? אמר לו: בני, בו תמצא ח"י ש', הוא כולל שלשה עדרי צאן, שהם שרש האילן, וזה ח"י העולמים, שהוא אות בצבא שלו, צבאו"ת הוא עמקם, כולל שלש דרגות כנגד שלשת הענפים של ש'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ז ע"א) ◆

טקסט התיקונים

והא ש' דתלת אבהן אינון, אלא ש' עלאה ענפי אילנא, ש' תתאה שרשי אילנא, ובגין דא וכל שיח דא צדיק, וכל עשב ע"ב ש' דא יעקב כליל תלת אבהן, דאינון ענפי אילנא, וסלקין לשבעין ותריין שמהן דויסע ויבא ויט, דבהאי שמא אתבריאו עשבין ואילנין דאינון נשמתין דצדיקא, והאי עשב עליה אתמר (תהלים קד יד) ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ, לחם אפירים אכל איש (שם עח כו), ואיהו נהמא דאורייתא.

תרגום לעברית

והרי ש' של שלשת האבות הם, אלא ש' העליונה - ענפי האילן, ש' התחתונה - שרשי האילן, ומשום זה, וכל שיח - זה צדיק, וכל עשב - ע"ב ש', זה יעקב הכולל שלשת האבות, שהם ענפי האילן, ועולים לשבעים ושנים שמות של ויסע ויבא ויט, שפשם הזה נבראו עשבים ואילנות שהם נשמות הצדיקים, והעשב הזה נאמר עליו ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ, לחם אפירים אכל איש, והוא לחם התורה, שנאמר בו לך אכל בשמחה לחמה, והוא לעבודת האדם, ה' של אדם שנאמר בה המוציא לחם מן הארץ. מה זה לעבודת האדם? אין עבודה כן אלא תפלה, שהיא עבודת השכינה, עבודת יהו"ה ודאי, ועליה נאמר יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב. יצא אדם לפעלו - זו תפלת שחרית. ולעבודתו עדי ערב - זו תפלת מנחה, שנאמר בה ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

